

om Pensioner og Understøttelser, der ligge udenfor Lovens Bud, og som ikke finde nogen særdeles god Modtagelse i Folkethinget. Under disse Omstændigheder har Udvalget vistnok haft Ret til at antage, at det maatte være meget forsigtigt, ja endog strengt overfor Andragender af denne Natur, thi man vilde dog komme i en besynderlig Stilling, hvis Ministrene skulde kunne sige, at de havde en god Undskyldning for at komme med Forslag om ekstraordinære Pensioner, fordi Folkethinget selv ansporede dem til at gaae i den Retning. At der er Trang tilstede hos dem, der søge om saadanne ekstraordinære Understøttelser, er naturligtvis en Betingelse, men ikke engang den er tilstrækkelig; thi hvis saa var, maatte man uden al Tvivl henvise alle de Andragere, som her omhandles, til Ministrene. Der er vistnok Trang, ja tildeels stor Trang tilstede med Hensyn til dem Alle, men foruden Trangen maa der kræves et stærkt Villighedshensyn. Ledet af disse Betragtninger, har Udvalget i et af disse Tilfælde foreslaaet en Henvisning, nemlig med Hensyn til det under Nr. 9 omhandlede Andragende fra Oversvend Demann, idet jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er en stakkels blind, og altsaa ganske hjælpeløs Mand, om hvem her er Tale. Meningen med Henvisningen skulde være at opfordre Krigsministeren til at give denne Mand, der har tjent i temmelig lang Tid, en lille aarlig ekstraordinær Understøttelse, ligesom Ministeriet ifjor af sig selv har givet ham en saadan. — Den under Nr. 7 nævnte forhenværende Læge har henviist til et Præcedens, idet der ved en Lov af 1862 er givet Overlæge Staal en Pensionsforhøielse, hvilket Tilfælde efter hans Mening er beslægtet med dette, men der er dog en ikke uvæsentlig Forskjel, idet Overlæge Staal havde tjent som Overlæge eller Enelæge i et ikke saa lidt længere Tidsrum, og i denne Stilling oppebaaret et ikke saa lidt større Beløb, end Tilfældet har været med den her nævnte Andrager. — Den under Nr. 8 nævnte Fuldmægtig Andersen er en Mand, som man vistnok kan have ondt af, idet han efter en meget lang Tjenestetid i et af Tolddoitoirerne nu er uden nogensomhelst Understøttelse, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at han vistnok

wilde have faaet en Understøttelse, naar han var bleven affædiget efter denne lange Tjenestetid, naaget han ikke var egentlig Bestillingsmand, men kun privat Contoirist, hvis han ikke selv havde vendt Contoiret Ryggen. Grunden dertil var, at han meente at være bleven forurettet og tilsidefat, men naar de forskjellige Ministre og Generaltolddirecteurer i saa langt et Tidsrum, som det, hvorom her er Tale, have undladt at give denne Mand nogen Besordring, tør Udvalget ikke indlade sig paa at censurere deres Grunde dertil, og det har derfor ikke foreslaaet nogen Henvisning af dette Andragende. — Den under Nr. 10 nævnte Lieutenant Andersen er i et singularit Tilfælde, idet han ikke kan stilles i Klasse med nogen af de Reservofficerer eller andre Officerer, som ved forskjellige Love ifjor og iaar have faaet Understøttelse eller Pensionstillæg. Hvis han, naaget den hæderlige Virksomhed, han har udviist baade i den første slesvigiske Krig og ligeledes i Krigen 1864, endnu kun oppebaaret den Pension, som i 1842 blev tillagt ham paa Grund af Reductionen, vilde jeg ansee det for i høi Grad billigt, at han fik en Forøgelse, men da hans Pension, netop paa Grund af hans Virksomhed, 2 Gange er bleven forøget, sidste Gang endogsaa uden Ansøgning, har man troet, at han maa slaae sig til Ro dermed. — Den under Nr. 17 nævnte Regimentsbrylløge Hansen henviser til 2 Tilfælde, hvori Rigsdagen har tilstaaet Pensionstillæg, og som formeentlig ere beslægtede med det Tilfælde, hvori han er. Det ene af disse, hvorved forhenværende Underlæge Tolberlund har faaet en Pensionsforhøielse, er vistnok i Thingets Erindring, og med Hensyn til det andet Tilfælde er det ophøst i Betænkningen, at det er forskjelligt fra det, hvori denne Andrager er. — Den under Nr. 12 nævnte forhenværende Tolddassistent Buschmann vilde Udvalget meget gjerne have hjulpet, hvis det ikke havde været bange for Conseqventerne deraf, idet der vistnok naar man gav denne Mand en Pensionsforhøielse, vilde være saaare mange forhenværende Tolddassistenter, som med større Krav kunde henvende sig til Rigsdagen og Finantministeriet om Forøgelse af deres Pension. Han er nemlig først indtraadt i Stats-